

Tovább bővül a magyar-szovjet áruforgalom

Apró Antal felszólalása a magyar-szovjet kormányközi bizottság moszkvai ülésén

Mihail Leszecsko, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökhelyettese, aki szerdán Moszkvában megnyitotta a magyar-szovjet gazdasági és műszaki-tudományos együttműködési kormányközi bizottság soronlevő ülését, közölte: körülbelül 250 témát ölel fel a Szovjetunió és Magyarország műszaki-tudományos együttműködése.

A bizottság ülésén felszólt Apró Antal, a magyar kormány elnökhelyettese, a magyar küldöttség vezetője, aki megelégedéssel nyilatkozott a kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődéséről. A két ország között lebonyolódó áruforgalom az 1971-1975-ös években az előző öt évhez viszonyítva több mint 60 százalékkal emelkedik. Már ebben az évben csaknem 10 százalékkal növekednek a kölcsönös szállítások.

Apró Antal aláhúzza a kölcsönös gépipari szállítások fozódó szerepét. Magyarország ebben az öt évben nagy teherbírású tehergépkocsikat, személygépkocsikat, traktorokat, repülőgépeket, a Szovjetunió pedig autóbuzsokat, hűtőberendezéseket, hírközlő berendezéseket kap. A Szovjetunió Magyarország felé irányuló exportjában fontos helyet tölt be a kőolaj, a villamos energia, a vasérc. Előirányozták a közszükségleti cikkek kölcsönös szállításának növelését.

A felek megjelölték azokat az intézkedéseket, amelyek a szakosítás és a kooperálás elmélyítését szolgálják a különböző iparágakban.

Apró Antal véleménye szerint a kétoldalú kapcsolatok kiszélesítésében fontos szerepet töltenek be a két ország közötti hosszú lejáratú egyezmények. A Szovjetunió és Magyarország együttműködik például az elektronikus számítástechnikai eszközök egységes rendszerének megteremtésében, a gépkocsik és a hajógyártásban. (MTI)

Pártnap az orvos-egyetemen

A Szegei Orvostudományi Egyetem pártbizottsága tegnap, szerdán délután 4 órakor a szemklinika előadótermében pártnapot rendezett egyetemi oktatók, hallgatók és alkalmazottak részére. Dr. Cserháti István elvtársnak, az egyetemi pártbizottság titkárnak megnyitói szavai után Sipos Géza elvtárs, az MSZMP Szegei városi bizottságának első titkára tartott előadást a X. pártkongresszus határozataiból adódó feladatokról és válaszolt a feltett kérdésekre.

Híradástechnikai kábelek Szegedről Új üzemszék a kábelgyárban

Jelentős változás következett be a szegedi kábelgyár életében: a hagyományos erőáramú vezetékcsalád mellett megkezdődött a híradástechnikai készülékekhez szükséges mintegy háromszáz kábelféle gyártása is. A gyorsan fejlődő magyar híradástechnikai ipar számára így most már nem a budapesti Kábel- és Vezetékgár állítja elő a fontos alkotóelemeket, hanem a szegedi üzemszék.

Az erőáramú vezetékgyártás mellett a szegedi kollektíva már rutinszerűen, évek óta készíti; ennek megfelelő körülményeket teremtettek. A híradástechnikai vezetékgyártása azonban aligha történhet az eddigi tapasztalatok, gépek felhasználásával. Amint Szép Lajos főmérnök elmondta, az új követelményekhez új üzemszék alakították ki, s Budapestről Szegedre hozták a szükséges gépparkot is. A volt bányavezeték-üzemszékben januárban megkezdődött néhány típus gyártása,

a Magyar Televízió megrendelésére például tíz kilométer hosszúságú, különleges műsortovábbító vezetékét készítették. Hazánkban sokáig hiánycikk volt az úgynevezett mikrofonkábel; ebből több ezer méter került le hamarosan a szigetelőgépekről. Ugyancsak érdekes s igényes műszaki feladatot jelent egy különleges kábel-fajta — a vasúti kerekék deformálódását mérő műszerhez szükséges — vezeték elkészítése is.

A gyár szakembereinek útjait alapján önhordó telefonkábel kiserleteztek ki. Mint ismeretes, kisebb távolságokra a szigetelt telefonkábeleket hagyományos módszerrel előre kifejlesztett acéltartó vezetékre erősítették. Az új telefonkábelhez nem kell külön tartóhuzal, mert magába foglalja az acélhuzalt is, a postások munkája sokkal gyorsabb és könnyebben elvégezhető így. A Népstadion megrendelésére 5 kilométernyi különlegesen hajlékony, a vívők találatjelző készülékéhez használatos kábelt gyártanak, ilyet eddig hazánkban még nem készítették.

Az új híradástechnikai üzemszékben már működnek az első gépek, felszerelése azonban nem fejeződött be. A Budapestről letelepített berendezéseken kívül több új is érkezik, amelyekkel mintegy húszmillió forint értékű lesz a géppark. Figyelmet érdemel, hogy a kábelgyár saját kollektívájából alakította ki az új üzemszékhez szükséges munkásgárdát, tehát nem hirdetett munkásfelvételt. A szakembereket, a művezetőket, a mebeceket Budapesten képezték ki.

A kábelgyár az idén mintegy 850 millió forintot termelésre készül, s ebből az új üzemszék mintegy 30 millió forint értékű munkát végez majd.

Zelman Ferenc

M. I.

Jó eredmény a homokon Zárszámadó közgyűlés az üllési Árpád Tsz-ben

Az üllési Árpád Termelőszövetkezet nem tartozik a nagy gazdaságok közé. A két és fél ezer hoidon gazdálkodó homoki emberek tavaly is jól dolgoztak. Különösen akkor lehet jónak mondani, ha a 281 tagból az idősebb emberek tevékenységét külön értékeljük. Ok már kevesebbet, de annál szorgalmasabban dolgoztak. Sipos Mátyás főkönyvelő részletesen ismertette a gazdaság anyagi helyzetét, elmondta a közgyűlésen, hogy az évi termelési összeg meghaladja a 4,5 millió forintot, ebből a tagság részesedése 2 millió 574 ezer forint. Az utóbbi három év legjobb esztendeje volt 1970. A beszámoló felett Ocskó Lajos párttitkár nyitotta meg a vitát, amelyben a jövőről szóltak a tagok, hangsúlyozva a továbbfejlesztés lehetőségeinek, köztük a háztáji gazdaság ellátottságának szükségét, az ösztermelés fokozását. A közgyűlés egyhangúlag elfogadta a vezetőség beszámolóját, majd módosította az alapszabályt. Ebben rögzítette a nöbizottság létrehozását, s annak szociális és kulturális tevékenységét, valamint a háztáji gazdaságok, s ezen belül a kisállattenyésztés fejlesztését.

A munka elismerésével fejeződött be a közgyűlés: Fintér Lajos elnök kilenc ki-

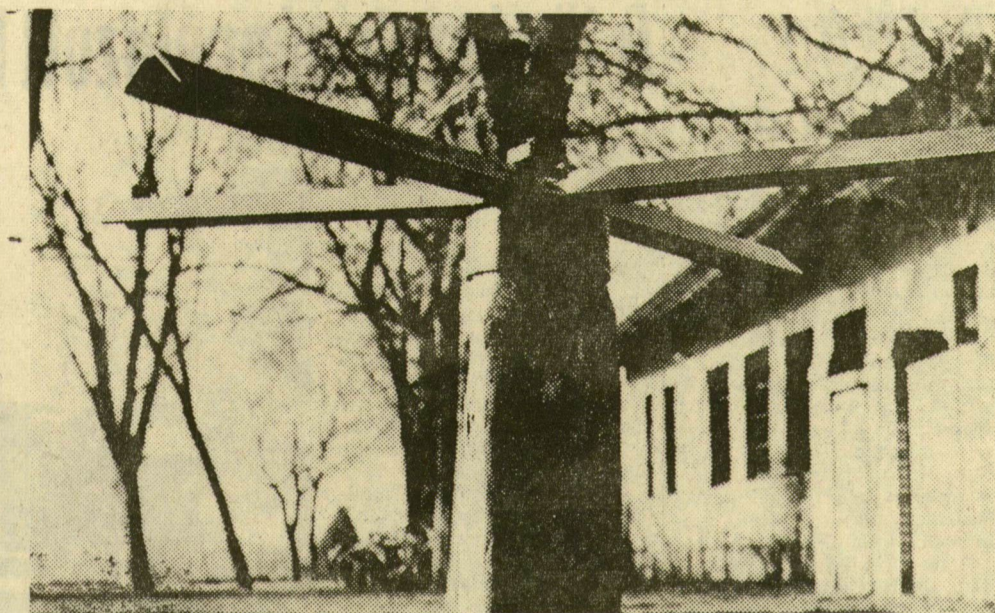
emelkedően jól dolgozó termelőszövetkezeti tagnak nyújtotta át a Kiváló szövetkezeti dolgozó kitüntetését és a velejáró pénzjutalmát. Ismét élt szavazatával a közgyűlés s a 10. Kiváló szövetkezeti dolgozó kitüntetését a tévész elnökének adományozta. Ezután a tsz idősebb dolgozói is, mintegy 80-an 500-500 forint juttatásban részesültek.

Szerződés kötés a szines ipari tv-láncok magyar-francia kooperációs gyártására

Szerdán a Metrimpex Külföldi Kereskedelmi Vállalatnál Georges Noreau, budapesti francia kereskedelmi tanácsos jelenlétében, Herkner Ottó, a Metrimpex vezérigazgatója, valamint Tamás Endre, a Híradástechnikai Ktsz elnöke kooperációs szerződést írt alá. J. Kettle-vel, a Thompson-Uston-cég igazgatójával. A megállapodás értelmében a budapesti szövetkezet és a világ számos országában leányvállalatokkal, képviselőkkel rendelkező Thompson-cég a már korábban együttesen ki-

fejlesztett zárt rendszerű ipari tv-láncokat közösen gyártja.

Az elsősorban az oktatásban, különösen az orvosképzésben, a műtétek közvetítésére alkalmazott szines ipari tévéképek a francia cég a monitorokat, a Híradástechnikai Ktsz pedig a vezérlőegységet gyártja. A közösen kifejlesztett Secam-rendszerű berendezés nagy előnye, hogy a kamerával felvett képet videomagnóra lehet rögzíteni, majd visszajátszani.

Levél a tanyáról

Bosszantóan zavarni tudnak az apróságok; megint a gázbojlerrel történt valami. Este hazatérve gondolatban a szerelővel diskuráltam. Annyira lefoglalt, hogy a levelezéskor nem talált postát fel sem bontottam a lépcsőházban. Csak aztán, hogy a fürdőszobában csüggedten konstataáltam, ma este sincs meleg víz, hiába pislog az a fránya gyújtóláng. Nézem a levelet, Betti írt. „Eppen ideje, hogy életjelt adjak magamról. Amióta utoljára találkoztunk, megfordult velem a világ.” Nacsak igazán rendes Szöllősy Bettitől, hogy eszébe jutottam. „Főiskolás vagyok Szegeden, meghozza másodikom. Vagyis sikerült, pedig már alig hittem. Amikor utoljára beszélgettünk, a klinikán segédnővéreként, s kaptam kézhez negyedszer is a főiskola elutasítását: helyhiány miatt, sajnos, ismered a tipuszöveget. Hogy bőgtem! Fejembe vettem, mindenáron tanítani fogok, ha máshol nem, a Holdban. Elmegyek képesítés nélkül! Helyeselted, azt mondtad, legalább belekóstolok abba, amihez ismeretlenül úgy ragaszkodtam.”

kal, mindig attól félttem, öszszedől, éktelenül nyikorgott, potyogott belőle a száma. Szekrényemet meg ette a szű, egyik lábára sántított, s időnként kiborult az ajtaja. Asztal, szék és egy hokedi mellett seregni bolha szegődött társamul — nagy fene civilizációmmal csak sokára birtam el velük.”

Családoknál

Bekapcsolom a tévét. Míg meleg-kezősírásom kézirását. „Azért ne hidd, hogy elhagytam magam. Összel késő estig virrasztottam az iskolában, egyszerűen az lett az otthonom. Másnap órára készültem, szemléltető képeket rajzoltam, ragasztottam, drótoztam. Odahaza Mihály bácsi mesélt esténként, szerettem a kis tőpördött öreget, az is örült, ha hallgatom, hiszen egész nap csak a kutyájához meg macskájához szolt, vagy féltve őrzött tehenét becézgette. Vekkeroráját a csillagok állásához igazította, s akár hiszed, akár nem, percnyi pontossággal megmondta az időt, ha este, vagy kor hajnalban az eget kémlelte. Mihály bácsi segített közelebb jutni a tanyaiaakhoz. Jól ismerte a környék lakóit, mindenkiről tudott valami fura történetet, tele babonával, amin nevetett ugyan, de azért hitt benne. Érdekesek a tanyaie emberek. Látszólag szigeteken élnek, távol egymástól, magánéletük mégis közzsajon forog. Jóformán alig kerültem oda, máris tudtam, ki él krumplin, kenyéren, melyik apa részeges, melyik veri családját. Igyekeztem alaposan felkészülni, de így is néha elkésérítettek családlátogatásaim. Errefelé elmaradhatatlan szokás, hogy a vendég tanítót megkínálják. En sem tudtam kivédeni, különben azt hiszik, lenézem őket, bezárkóznak, ellenségesen viselkednek. Tehetetlennek éreztem magam, hiszen nem mondhatam, hogy takarítsanak fel, minden ragad a kosztól, hogy nem illik olyan pohárból kínálni, amit hetek óta ablakban lepnek a legyek, s az egész család használja. Vigváznom kellett, hogy mit mondok. Nem kritizálni akartam, hanem segíteni. Így aztán a gyerekeket próbáltam tanítani arra, hogy legyen igényük a szépre, tisztaságra.”

BOLHÁK TÁRSASÁGA

Berreg a telefon, feketét fözök a konyhában. Olvasom tovább Betti levelét. „Mindjárt kaptam helyettesítői állást egy tanya iskolában. Mielőtt aláírtam a szerződést, helyszíni szemlére küldtetek, hát-ha megijedek a tanyától. Amikor először álltam négy osztály gyerekserege előtt, értettem meg igazán, mit jelent az öszzevont alsó tagozat. Az iskolavezető kézikönyvekkel, jó tanácsokkal látott el, hogy valahogy nekiinduljak. A gyerekek eleinte félelemmel néztek rám, városból kirándult idegenre, tekintetük mintha fagyos sorompót verne közénk, sose akarnak befogadni. De az első labdázás után már barátságosan mosolyogtak. Az iskola mellett nádfedeles házikóban kaptam albérltet. Nézegettem kívül is, belül is az évek óta üres, pokhális szobát, sirtam is, nevettem is — egy finnyasabb tehén külföld helyen lakik. A Jancsó-filmek tanyáira emlékeztetett, csak ott művészi gondallal hordják össze a szegénységet, itt meg minden olyan valóságsgagú, hogy egyenesen háborzongató. Kerítés nélküli udvarunkat vályogépületek ölelték körbe, istállók, ólak, magtár, udvari kemence. Szobám természetesen földpadlós volt, penészes falain hatalmas sötét szentképek, nagy kereszt, családi albumok, gyászjelentés az ágyam fölött. Nem nyúlhatam hozzájuk, már húsz éve megszokták helyüket. Csak ne lettek volna olyan sötétek, hisz bagolysem kellett ahhoz, hogy az ember még nappal is lásson valamit, az ablak kicsi volt, mint a füzetem. Az ágyam magas támlájú, ciradás, portfogó-

Bekapcsolom a tévét.

Míg meleg-kezősírásom kézirását. „Azért ne hidd, hogy elhagytam magam. Összel késő estig virrasztottam az iskolában, egyszerűen az lett az otthonom. Másnap órára készültem, szemléltető képeket rajzoltam, ragasztottam, drótoztam. Odahaza Mihály bácsi mesélt esténként, szerettem a kis tőpördött öreget, az is örült, ha hallgatom, hiszen egész nap csak a kutyájához meg macskájához szolt, vagy féltve őrzött tehenét becézgette. Vekkeroráját a csillagok állásához igazította, s akár hiszed, akár nem, percnyi pontossággal megmondta az időt, ha este, vagy kor hajnalban az eget kémlelte. Mihály bácsi segített közelebb jutni a tanyaiaakhoz. Jól ismerte a környék lakóit, mindenkiről tudott valami fura történetet, tele babonával, amin nevetett ugyan, de azért hitt benne. Érdekesek a tanyaie emberek. Látszólag szigeteken élnek, távol egymástól, magánéletük mégis közzsajon forog. Jóformán alig kerültem oda, máris tudtam, ki él krumplin, kenyéren, melyik apa részeges, melyik veri családját. Igyekeztem alaposan felkészülni, de így is néha elkésérítettek családlátogatásaim. Errefelé elmaradhatatlan szokás, hogy a vendég tanítót megkínálják. En sem tudtam kivédeni, különben azt hiszik, lenézem őket, bezárkóznak, ellenségesen viselkednek. Tehetetlennek éreztem magam, hiszen nem mondhatam, hogy takarítsanak fel, minden ragad a kosztól, hogy nem illik olyan pohárból kínálni, amit hetek óta ablakban lepnek a legyek, s az egész család használja. Vigváznom kellett, hogy mit mondok. Nem kritizálni akartam, hanem segíteni. Így aztán a gyerekeket próbáltam tanítani arra, hogy legyen igényük a szépre, tisztaságra.”

KIOLVASZTOTT DIÁKOK

Az Apolló leszállt a Holdra. Aikapcsolok a jugoszláv csatornára de nincs még egyenes adás, hosszasan kommentálják az eseményeket. Pillanatilag Betti sorsa inkább érdekel. „Emlékszel, menyit beszélgettünk arról, ha majd tanítani fogok. Elképzelésem töredékre hullottak, de azért sok mindent lehet próbálni, ha az ember nagyon akarja. Látogatásaimat igyekeztem még öszszel

Nikolényi István